

**KUPUJTE
VOJNE BONDE!**
Najstarejši
slovenski dnevnik
v Ohio
★
Oglaš v tem listu
so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

**KUPUJTE
VOJNE BONDE!**
The Oldest
Slovene Daily
in Ohio
★
Best Advertising
Medium

VOL. XXVIII.—LETO XXVIII.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK) AUGUST 20, 1945

STEVILKA (NUMBER) 193

Japonska mirovna delegacija dospela v Manilo

UNRRA bo podpirala politične begunce iz centralne Evrope

LONDON, 18. avg.—Na konferenci sveta Relifne in rehabilitacijske uprave Združenih narodov je bilo danes navzlic protestom od strani Rusije, Poljske, Jugoslavije in Češkoslovaške sklenjeno, da bo UNRRA nudila pomoč vojnim beguncem, ki se nočejo vrniti v svojo domovino.

Truman o vojaški vežbi in predlogi za polno zaposlenost

WASHINGTON. — Predsednik Truman je izjavil, da bo vprašal kongres, čim se vrne k zasiedanju, da uzakoni program splošne vojaške vežbe za mladino, obenem pa je rekel, da bo prepustil kongresu, da sam odloči, koliko časa naj se kliče moške k vojakom pod obstoječo postavo za selektivno vojaško službo.

K temu je predsednik dostavil, da ne vidi vzroka, zakaj naj bi se nekaj mladih moških, ki nimajo nikakih posebnih odgovornosti, ne poklicalo v oboroženo silo ter s tem omogočilo, da pridejo domov moške, ki so se borili na raznih frontah.

Dalje je predsednik izjavil, da smatra zakonsko predlogo za polno zaposlenost, ki se nahaja pred kongresom, za eno zadevo, katero bi kongres moral uzakoniti. Ker John W. Snyder kot direktor za reorganizacijo industrije to predlogo včeraj ni omenil, so nekateri iz tega sklepal, da je predsednik ne odobrava.

REDNI DIPLOMATSKI ODNOSAJI MED VARŠAVO IN LONDONOM

LONDON (O.N.A.).—Mesec dni potem, ko je Britanija odtegnila svoje priznanje poljski vladi v izgnanstvu, so diplomatični odnosi med Londonom in Varšavo popolnoma vspostavljeni.

V teku zadnjih 48 ur je prišlo v London najmanj 20 poljskih diplomatov in drugih uradnikov. Ključni ambasade so bili izročeni dr. Alfred Fiderkiewiczu, ki je živel 18 let v Zedinjenih državah. Bil je tekom nemške okupacije med silami v taborišču, pozneje pa je bil zaprt v taborišču smrti v Oswiecimu. Po osvoboditvi ga je ljubljanska vlada postavila za župana v Krakovu.

V Fisher Body tovarni se danes prične delo za obnovo avtomobilske produkcije

V prvotni Fisher Body tovarni na E. 140 St., ki je bila tekom vojne znana pod imenom Fisher Aircraft Plant No. 1, se bo danes začelo s pripravami, da se obnovi produkcija avtomobilskih ogrodi.

Vsi delavci so prejeli obveščilo, da se danes javijo za svoj redni shift, razen delavcev v neposrednih departmanti, ki bodo poklicani jutri.

To pa ne pomeni, da bodo vsi delavci šli nazaj na delo. Može, ki so bili zaposleni v gotovih departmanti, na primer za "maintenance", "tool" in "die" oddelkih, bodo takoj pričeli z

Stanczyk trdi, da se Poljaki želijo vrniti

LONDON, 19. avg. — Jan Stanczyk, poljski minister za socialno blagostanje, je danes napovedoval, da se bodo od več kot milijona Poljakov, ki so raztreseni širom Evrope, vsi vrnili v domovino, razen kakih 500.

Stanczyk je član poljske delegacije pri UNRRA-i, ki je odgovorna za oskrbo in repatriacijo poljskih državljanov, katere je vojna raztepla po Evropi. Oni predstavljajo največje tako skupino.

Novi grobovi

ANTON MILAVEC

Kot smo v soboto poročali, je po kratki bolezni preminil na svojem domu Anton Milavec, 1243 E. 61 St., preje živčnega dolga leta 1902. Bil je član društva Srca Jezusovega. Tu zapuščala žena Mary, preje Kovačič, doma iz Velikih Blok, tri sinove, Anthony, Philip in Cpl. Louis nekje v Južnem Pacifiku, in dva pastorka, Sgt. Louis Kovačič in Mrs. Mary Turk. Bil je brat pokojne Mrs. Frances Lausche, ki je umrla pred nekaj leti, ter stric Lauschetove družine, iz katere izhaja guvernier Frank J. Lausche. Njegova prva soproga Johanna je umrla leta 1930. Pogreb se bo vršil v torek ob 8:30 uri jutraj iz pogrebnega zavoda A. Grdina in sinovi, 1053 E. 62 St., v cerkev sv. Vida ob 9. uri ter nato v družinsko grobnico na Calvary pokopališče.

STANLEY ZURGA

V soboto večer je preminil na svojem domu Stanley Zurga, star 30 let, stanujoč ne 21901 Wilmore Ave., Euclid, O. Rojen je bil v Clevelandu in je bil član društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Tukaj zapuščala žalujočo soprogo Josephine, rojeno Kolenc, hčerko Mary Ann, brata Johna in sestro Mary. Pogreb se bo vršil v sredo ob 8:45 uri jutraj iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152 St., v cerkev sv. Kristine in nato na Calvary pokopališče.

PRVOROJENKA

Pri družini Mr. in Mrs. Joe Ujcich so se zglasile vije rojenice in pustile zalo hčerko, prvorojenko. Mlada mamica je hči Mr. in Mrs. Frank Pirc, 918 E. 76 St., mladi oče je pa sin Mr. in Mrs. Vinko Ujcich, 1060 E. 72nd St., ter se nahaja nekje na Pacifiku. Čestitamo!

PODR. ŠT. 106 SANS

V torek ob osmih zvečer se vrši redna mesečna seja podružnice št. 106 SANS v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Prosi se društvene zastopnike in posamezne člane, da se udeležijo v polnem številu.

SREBRNI JUBILEJ

Danes obhajata Mr. in Mrs. Henry Batich, z 725 E. 159 St., 25-letnico srečnega zakonskega življenja. K temu dogodku jima sorodniki in prijatelji čestitajo

VISOK KRVNI DAVEK JUGOSLOVANOV ZA ZMAGO ZAVEZNIKOV

LONDON, 19. avgusta. — Belgrajski radio je danes poročal, da je Jugoslavija tekom vojne izgubila 1,685,000 življenj, od teh 75 procentov v borbi z Nemci.

Isto poročilo pove, da so Nemci vzeli 125,000 jugoslovanskih vojnih ujetnikov in odpeljali na suženjsko delo v zapadno Nemčijo 270,000 civilistov iz Jugoslavije.

Gen. Wainwright rešen iz jetništva v Mandžuriji

ČUNKING, 19. avgusta. — Danes je bilo tukaj naznanjeno, da je ameriška padalna pehota, ki se je spustila na zemljo globoko v Mandžuriji, v enem izmed japonskih taborov za vojne ujetnike, našla gen. Jonathana M. Wainwright-a, ki je ostal z ameriški četami na Corregidorju do kraja, potem, ko je gen. MacArthur na poziv iz Washingtona odletel s Filipinov v Avstralijo.

Poročilo pravi, da je bil 61-letni ameriški general najden zdrav. Ameriška padalna pehota je v drugih taborih v Mandžuriji našla tudi več sto drugih ameriških vojnih ujetnikov, katerih imena trenutno še niso znana. Ujetniki so kar noreli od veselja, ko so zagledali ameriške vojaške.

V taborih, ki so jih osvobodili Amerikanci, se nahaja kakih 20,000 zavezniških vojnih ujetnikov in okrog 15,000 interniranih civilistov, med katerimi je 10 odstotkov Amerikancev.

HIROHITO IMENOVAL BRATRANCA ZA NOVEGA JAPON. PREMIERJA

SAN FRANCISCO. — Cesar Hirohito je dal naročilo svoje- mu bratranču, princu Narukihio Higaši-Kuniju, da sestavi novi japonski kabinet. To je prvič v japonski zgodovini, da je bil član cesarske hiše imenovan v političen urad.

Princ Higaši-Kuni je 57 let star in tudi stric cesarice Nagako.

Domei časnikarska agencija pravi, da je Hirohito imenoval svojega sorodnika, ne da bi se prej o tem posvetoval s stariimi političnimi voditelji, kakor je običaj. Premier admiral Kantaro Suzuki je položil ostavko v sredo in z njim vred je resigniral njegov celotni kabinet.

VEST IZ DOMOVINE

Mamie Perše-Marin iz Norwood Rd., je prejšnji teden prejela brzojavno poročilo od svojega moža Stanleya Marina, iz Ljubljane, da so on in domači še živi in zdravi, razen očeta. Doma je iz Mirne na Dolenjskem. Mrs. Marin je poslala brzojav potom g. Kollanderja ter je v teku enega tedna prejela v odgovor brzojavko od moža.

in želijo, da bi jubilarita zdrava in vesela dočakala tudi zlati jubilej!

Zedinjene države posegle v volitve na Bolgarskem

WASHINGTON, 18. avgusta. — Vlada Zedinjenih držav je danes naslovila na Bolgarijo svavilo, da Zedinjene države ne bodo podpisale mirovne pogodbe z Bolgarijo, ako ne bo sedanja vlada, ki je bila postavljena pod rusko zaščito, poskrbela, da bodo predstojajoče volitve na Bolgarskem proste ustrahovanja, in da bodo resnično demokratične.

Bolgarija je ena izmed ključnih držav v vzhodni Evropi, kjer utegne priti do kolizije z ozirom na notranjo uredbo med Ameriko in Britanijo na eni strani in Sovjetsko unijo na drugi.

Odmev angleških volitev v Grčiji

ATENE (O.N.A.).—Zmaga delavske stranke v Angliji je silen udarec za reakcijo, dočim je dala mnogo spodbude vsem krogom levece.

Komunisti so obnovili svoje napade proti vladi in so obnovili zahtevo za odstop vlade predsednika Petres Voulgarisa in regenta nadškofa Damaskinosa, češ, ker sta povzročila, da se je "nesloga med narodom še povečala."

Toda komunisti nikakor niso edini, ki se nahajajo v opoziciji proti vladi. Kmalu potem, ko je bil objavljen poraz Churchilla, so začele stare republikanske stranke svariti regenta, da "demokracija ne bo mogla obstojati na Grškem, ako ljudstvo ne bo imelo popolne svobode v svojem izboru političnih strank, katerim se želi pridružiti, in pri volitvah svoje vlade."

Themistocles Sofoulis, liberalni prvak, ki je star 90 let, je tudi podal izjavo, v kateri predlaga, da se ustanovi vlada, ki bi bila ugodna in koristna za narod. Naglašal je, da bi morali biti liberalci osnova take vlade.

GROL RESIGNIRAL IZ TITOVEGA KABINETA

BELGRAD, 18. avgusta. — Danes je položil ostavko v kabinetu maršala Tita drugi podpremier Milan Grol, kar politični opazovalci opisujejo kot prvo krizo v novi jugoslovanski vladi.

Grol, ki je bil član zamejne vlade ter vodja demokratske stranke, je menda odstopil, ker se ni strinjal z določbami novega volilnega zakonika, ki se sedaj nahaja v pretresu.

VILE ROJENICE

Prošli torek so se vile rojenice zglasile pri družini Mr. in Mrs. Leo Jevce, Norwood Rd., in pustile v spomin zalo hčerko. Mati in dete sta zdrava. Tako sta postala Mr. in Mrs. Anton in Ernestina Perše že drugič stari ata in mama. Čestitamo!

Ledeno mrzli sprejem je dal Japoncem okusiti, kako gleda nanje MacArthur

MANILA, ponedeljek 20. avgusta.—Včeraj je dospela v Manilo z letalom misija 16 japonskih mirovnih delegatov, kakor je zahteval gen. Douglas MacArthur, toda ameriški poveljnik delegacije je ni sprejel, temveč je prepustil vse razgovore s sovražnikovo delegacijo svojim podrejenim častnikom.

Ko je japonska delegacija, katero vodi gen. Takaširo Kovabe, stopila iz letala, je strumno salutirala, in načelnik delegacije je ponudil roko ameriškem častniku. Slednji je instinktivno napravil kretnjo, da bi Japoncu segel v roko, potem pa je roko umaknil. Na skoro brezizraznem obrazu Japonca se je pojavil znak zadrege.

Potem je isti častnik, ki služi kot tolmač, odvedel delegacijo k generalu Charles A. Willoughby-ju, zastopniku gen. MacArthurja. To pot vodja japonske delegacije ni napravil zmote, da bi ponudil roko, temveč je samo salutiral in se na lahko priklonil. Gen. Willoughby, ki je bil očitno nejevoljen nad počastnostjo, s katero so Japonci zapustili letalo, je vojaški pozdrav vrnil, nato pa je bila delegacija naložena na avtomobile in odpeljana v mestno hišo, kjer so ameriški častniki, ki so bili izbrani za ta namen, začeli z izpraševanjem Japoncev.

Japonci morali odložiti meče in samokrese

Vojaški člani japonske delegacije so morali pred vstopom v sobo, kjer se je vršilo posvetovanje, odložiti svoje dolge ceremonijalne meče in samokrese, in tekom izpraševanja jim ni bilo niti enkrat dovoljeno, da bi stavili kako vprašanje. Povedano jim je bilo takoj z rezko vojaško formalnostjo, da so tukaj samo za to, da odgovarjajo na vprašanja, katera jim bodo postavljena.

Gen. MacArthur ima svoj glavni stan direktno pod sobo, kjer se je vršilo izpraševanje, toda vrata glavnega stana so ostala ves čas zaprta in gen. MacArthur se sploh ni prikazal pred japonskimi delegati. MacArthur je brez dvoma tudi poskrbel, da se je zaslisanje delegatov vršilo v mestni hiši, kjer so Japonci po okupaciji Manile proglasili svojo vladno nad takozvano "vzhodno-azijsko prosperitetno sfero."

Japonci so bili skozi pet ur na izpraševanju

Prva konferenca z Japonci, ki se je vršila snoči, je trajala pet ur. Danes ob 10:30 dopoldne se je izpraševanje Japoncev obnovilo, toda gen. MacArthur je zopet nalogo prepustil svojim podrejenim častnikom. Vrata njegovega urada so bila demonstrativno zaprta 12 minut pred prihodom japonske delegacije.

Kakor se je zvedelo danes, je gen. MacArthur odredil, da poseben oddelek vojaške policije sestojč iz mož, ki so vsi najmanj šest čevljev visoki, vrši stražno službo tekom razgovorov z japonsko delegacijo. Ta skupina je služila ameriškem poveljniku kot osebna straža pri mnogih važnih vojaških konferencah. Med člani te izbrane skupine je tudi saržent Joseph Palker iz Medina, Ohio.

POŠTNA ZNAMKA NOVE JUGOSLAVIJE

Jugoslavija je nedavno dobila nove poštne znamke, katero krasi slika maršala Tita. Oznaka v cirilici je "Demokratska federativna Jugoslavija."

ENAKOPRAVNOST

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6331 ST. CLAIR AVENUE - HENDERSON 6311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (SCENE NAROCINI)
By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):
For One Year - (Za celo leto) \$6.50
For Half Year - (Za pol leta) 3.50
For 3 Months - (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year - (Za celo leto) \$7.50
For Half Year - (Za pol leta) 4.00
For 3 Months - (Za 3 mesece) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year - (Za celo leto) \$8.00
For Half Year - (Za pol leta) 4.50
For 3 Months - (Za 3 mesece) 2.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

SKRB ZA MLADINO V NOVI JUGOSLAVIJI

Naslednji članek je bil priobčen v decemberski izdaji "Naše žene," glasila Protifašistične ženske zveze, enem izmed mnogih listov, ki ga je izdajalo osvobodilno gibanje sredi borbe za zunanji in notranji sovražniki Jugoslavije. Napisala ga je Krista Šuler, vodja oddelka za mladinsko skrbstvo.

Vsak narod ve, da je neusahljivi vir njegovega življenja—mladina. Tudi Slovencem bo šele nov, zdrav mladi red začel rane, ki nam jih je v živo telo zaskal sovražnik.

Nova slovenska ljudska oblast ve, kaj mora storiti. Že danes, ko naša borba za svobodo še ni končana, skuša pomagati našim malim, nezaščitenim in bednim, ki so izgubili varstvo doma in oporo tople materinske ljubezni.

Kako je živela taka mladina v bivši Jugoslaviji? Vsa skrb zanjo je bila več ali manj navidezna. Po večjih krajih je bilo nekaj domov in zavetišč. V njih je našlo zavetje le majhno število bedne in osirotele mladeži. Koliko otrok pa je stradalo, hiralo po tesnih in vlažnih stanovanjih, delavskih revirjev, po viničarskih bajtah, po kletnih in podstrešnih stanovanjih mest in po predmestnih barakah! Koliko mater ni moglo dobiti zaposlitve, ali pa so jo imele danes tu, jutri tam! Odganjali so jih iz službe zaradi majhnega otroka, ki so ga morale med delom imeti pri sebi. In vendar smo imeli tudi v Jugoslaviji oddelek za mladinsko skrbstvo. Ljudje, ki jim je bila poverjena skrb za osirotele deco, pa niso videli ne krivic, ki so jih ti mali trpeli, ne škode, ki se je s tem godila narodu.

Hrvatski list "Žena u borbi" nam v grozotnih številkah razkriva bedo in umrljivost mladine v bivši Jugoslaviji: Vsak četrti otrok, ki se je rodil zdrav, je umrl, predno je dovršil deset let. Po številu rojstev je bila naša država med prvimi, stala pa je na prvem mestu tudi po številu umrlih otrok. Letno je umrlo približno 130.000 otrok.

Okrog 250 tisoč otrok se je potikalo po vaseh in mestih brez pravega doma, brez oskrbe in nege. Le okrog devet tisoč takih sirot so oskrbovali po raznih zavetiščih, v katerih jih je tri četrtine pomrlo. Te številke strahotno obtožujejo vse, ki so vodili socialno politiko.

Mi pa bomo postavili mladinsko skrbstvo na nove temelje. Predvsem bo treba, da prevzame skrb za našo mladino ves slovenski narod. To ne bo težko, saj bo vse pošteno ljudstvo po svojih narodno—osvobodilnih odborih odločalo o vsem, torej tudi o svoji mladini. Odločale bodo o tem v prvi vrsti žene, matere same, saj imajo pravico voliti in biti voljene. Kdo bo lažje dajal nasvete in predloge pri sestankih NOO na vaseh in mestih, kdo bo bolj toplo in z večjo vnetostjo zastopal koristi mladine, kot matere same, ki so otrokom najbližje!

Odločala pa bo pri tem tudi mladina sama, saj bo imela od 18 leta starosti tudi ona polno volilno pravico.

Katere otroke mora zajeti v prvi vrsti naša skrb in ljubezen in kaj moramo storiti zanje? To so predvsem otroci naših padlih borcev, otroci, ki zaradi vojnih razmer nimajo več doma, ki so žrtve podivjanega sovražnika in domačih izdajalcev. To so tisti številni, ki so do zdaj živeli na cesti in beračili od hiše do hiše za kosček kruha, ki so se večkrat zaradi bednega življenja izgubili med postopajo in končali po zaporih.

Vsem tem malim, neboljnim brezdomcem bomo preskrbeli streho, prehrano, obutev in obleko in jim dali primerno vzgojo. Začasno so to še težke naloge, a z dobro voljo in požrtvovalnostjo se da tudi to uresničiti. Že zdaj smo pripravili otroški dom, ki sprejema male in najmlajše in jim nudi vso oskrbo. Pripravlja pa se že drugi, ki bo v kratkem sprejel one, ki so še oskrbe potrebni.

Pozneje bomo ustanovili posebne, po modernih vidikih urejene otroške domove, v katerih bo življenje malih potekalo tako, da jim bo nadomeščalo kolikor mogoče materinsko nego. Pri tem naj nam bo vzor Sovjetska Zveza, ki je v najtežjem času vložila vso skrb za vojne sirote in pokazala, kako je treba reševati to vprašanje.

To bo tudi pri nas v dobi obnove ena naših prvih nalog. Spomnimo se samo težke usode onih otrok, ki jih je okupator odvedel in razmetal po vseh državah, kjer danes umirajo po taboriščih ali pa v najboljšem slučaju delajo po tovarnah. Treba jih bo izslediti in vrniti domovini.

Mnogi izmed njih so morda že pozabili slovensko govorico, nekateri najmlajši celo svoje ime. Zanje bomo morali storiti vse, da bodo čim prej pognali korenine v slovenska rodna tla.

V novi domovini bo moral delati vsak, ki je dela zmožen. Zato bo treba zavarovati otroke vseh onih staršev, ki bodo zaposleni in otroci preko dneva ne bodo imeli varstva. Do zdaj so bili taki otroci v mnogih primerih, posebno v industrijskih središčih in po mestih, prepuščeni cesti in raznim drugim kvarnim vplivom. Zdaj pa bodo za take otroke urejena dnevna zavetišča. Tu se bodo lahko zaposlili z igro, športom, učenjem, filmi in gledališkimi predstavami, sploh z vsem, kar jih veseli in ob čemer se uče. Po končanem delu staršev pa se bodo vračali zdravi in veseli na svoje domove.

Posebno pažnjo bomo posvetili prevzgojiti "mladih nesrečnikov," ki so zašli na napačno življensko pot in se zavoljo težkih prilik v družini ali kvarnega vpliva družbe zgubili med one, ki jim je kraja vsakdanja nuja, streha in dom pa kanal in cesta. Za take otroke bomo morali postaviti posebne domove, a vse drugače kot so bile nekdanje poljševalnice.

Kakor za otroke iz delavskih revirjev, bomo morali poskrbeti tudi za vaškega otroka: To je otrok poljskega delavca, bajtarja, viničarja ali malega kmeta, ki je bil do zdaj najbolj zanemarjen in najbednejši med bednimi. Treba je bilo pogledati samo v vaško šolo. Otroci so prihajali premrzli, večkrat lačni po eno, celo po dve uri daleč v šole brez kosčka kruha, raztrgani in bos. Kako naj tak otrok sprejema in se uči, kako naj napreduje? Treba mu je nuditi po možnosti vse tisto, kar ga bo krepilo in ga bo navdajalo z veseljem do dela in učenja. Zato bomo skupno z odsekom za socialno skrbstvo ustanovili in vzdrževali v vsaki šoli šolsko kuhinjo ali pa vsaj okrepčevalnico, kjer se bodo lačni želodčki opomogli in otroci razvedrili v veseli družbi tovarišev.

Pomislimo še, koliko dragocenih talentov je šlo do zdaj v zgubo, ker starši zaradi težkih socialnih prilik svojih otrok niso mogli izsolati! Take otroke bo nova slovenska oblast podprla z vsemi sredstvi in jim dala možnost splošne in strokovne izobrazbe tako, da se bodo talenti neovirano razvijali.

Še neka naloga nas čaka: Popraviti bomo morali, kar so nad delom naše mladine zagrešili belogardistični izdajci. Že od 10 do 14 letne otroke, ki žive pod njihovim vplivom, navajajo k izdajalskim dejanjem. Ne bomo si naložili zločina nad tako mladino. Prej ali slej jo bomo vključili v svojo skupnost in jim s tem pokazali, kje so prave vrednote življenja.

Imeti hočemo zdravo in vedro mladino, ki bo ljubila svoj narod, ki bo za njegov napredek in dvig zastavila vse svoje sile. Polna samozvesti in ponosa nad žrtvami, ki jih je naš narod doprinesel za svobodo, bo gradila novo, lepšo bodočnost.

FRANK BUCK:

Nevarna dogodivščina s tigrom

Ni se nam posrečilo najti sledove tigra na tleh, ki smo jih iskali, zato smo pa dobili nekaj drugega zelo važnega, sliko izrednega naravoslovnega pomena.

Po petdnevem naporu so gonjači prignali tigra v nizko travnato džunglo, kjer je bilo obilo svetlobe, ter ga potiskali proti onemu koncu, ki je bil za naše posnetke najpripravlnejši. Na koncu ravnine smo imeli namreč postavljene fotografske priprave, dobro maskirane drevesi in liševjem. Gonjači so udri in goščave od treh strani, pred njimi pa je v divjih skokih bežal tiger, usmerjen proti našemu aparatu. Lovce je po tolikem trudu uspeh tako navdušil, da so pričeli od veselja divje kričati. Tako je bila žival, ko je prišla v območje našega aparata, že tako prestrašena, da ni več vedela kaj dela.

Pred sabo je videla veliko drevo kot edino zavetišče. Kake tri metre nad zemljo je imelo to drevo prvi odcepek, odkoder so poganjale prve veje, dober meter in pol nad tem so se odcepile druge močne veje. Operator je naglo vrtil aparat, ko je tiger drvel proti drevesu. Z enim skokom se je velika mačka poglala na prve veje in od tod brez vsakega napora skočila še naprej na druge. Tam je začela nemirno prestopati, gledala je neodločno in nekako oklevajoče čaka, kaj se bo zgodilo.

Prvič sem videl sličen prizor. Doslej sem vedno verjel naravoslovcem, ki so zatrjevali, da ti-

ger nikdar ne pleza po drevesu. V tem trenutku sem pozabil na aparat in svojo nalogo ter gledal edino na žival v položaju, ki ga dotlej navzlic svoji dolgi džungelski praksi nisem imel še nikdar prilike videti.

Tiger je medtem še vedno premišljeval. Ostal je v vejah nad pet minut in ves ta čas je naš operator mirno vrtil svoj trak.

Porabili smo ves film in baš je operator vlagal nov trak, ko je planil tiger kot blisk na tla in udrl mimo presenečenih gonjačev v osrčje džungle.

Bil sem zelo vesel, da sem dobil posnetke tigra na drevesu, toda glavni del naše naloge še ni bil dosežen, ker se nismo smeli vrniti brez lepih slik velike progaste azijske mačke v njenem vsakdanjem življenju.

V naslednjih štirinajstih dneh smo poskušali srečo še na treh krajih, toda vedno smo morali oditi praznih rok. Tako sem slednjič prišel do sklepa, da bi lahko naredili dobre posnetke le, če bi ogradili del džungle, kjer bi lahko nadzirali kretanje živali. Odločil sem se k temu koraku zelo nerad, ker je bila naloga zelo težka in je zahtevala tudi mnogo denarja.

Izbral sem približno dva hektarja ob robu džungle, kjer je bil gozd že tako redek, da je solnce lahko prodrlo med drevesa. Pripeljal sem trideset kitajskih mizarjev iz Singapora ter postavil vseokrog kake štiri metre visoko leseno ograjo, ki je bila ob vrhu opremljena z neke vrste hodnikom. Vse skupaj sem povezal z železno žico.

Dovršena zgradba je predstavljala le močan zid iz lesa in železa, iz katerega ni nikjer mola kaka greda ali sploh kako

oporšče, ki bi se ga žival lahko oprljala in skočila preko ograje. Mala vrata so vodila v to trdnjavo, ki se ni nič ločila od sveta, ki jo je obdajal. Na hodniku ob vrhu smo lahko postavili filmske aparate.

Že v enem tednu smo ujeli veliko mačko kakih osemnajst milj od naše ograje. Bila je izredno lepa žival. Odrasel samec, dolg okoli 3 metre, od nosa do konca repa, zdrav in v cvetu življenja. Posneli smo sliko ob pasti in prevoz živali z okornim bivolskim vozom po samotnih džungelskih stezah do našega glavnega stana, kjer so postavili veliko, iz hlobov zbito kletko ob vrata v leseni ograji in dvignili vrata.

Sredino te ograje v izmeri približno enega hektarja je tvorilo goste grmovje, trst in zijalke. Okrog tega grmičevja se je raztezal redkejši prostor, poraščen sicer z visoko travo, toda popolnoma izpostavljen tropškemu solncu. Tam je bila tudi večja mlakuha in nekaj redkih visokih dreves. Pričakoval sem z gotovostjo, da bo tiger najprej stekel v goste grmičevje, da se bo pa kmalu od tam prikazal na svetlo.

Toda moja dolga izkušnost z divjimi živali me je toplot varala. Tiger je res zbežal iz kletke v goste grmičevje, je pa tam ostal skrit vse jutro. S hodnika ob vrhu ograje smo metali kamenje v goščo, kričali smo in poskušali na vse mogoče načine, da bi ga prignali na prosto, toda zaman. Opoldne sem poslal Alija v bližnjo kitajsko vas, kjer je živel kitajski trgovec z raketami in umetnim ognjem.

Ali se je vrnil obložen z raketami in bombicami, ki smo jih odstrelili drugo za drugo v grmovje na različna mesta, toda tudi to ga ni prignalo na prosto. Nato smo poskušali z lonci, ki so povzročali umeten dim, toda tudi smolnati lonci niso zajejli.

Proti popoldnevu so začeli kazati moji prijatelji od kina že znake nerazumevanja. Seveda je malo težko pripeljati ljudi iz Hollywooda v džunglo. Tam so navajeni na krotke leve in še bolj krotke igralce, tigru v džungli pa se ne da ukazati. Sklenil sem, da se sam podam v ogrado in seženem tigra na prosto.

Zavedal sem se nevarnosti. Moral sem biti pripravljen, če bi se žival obrnila proti meni, čeprav bi obramba ne bila prav lahka na mestu, kjer je vegetacija tako bujna, da se odrasel človek le težko preplazi skozi. Pri tem sem zaupal v plamenice, s katerimi je bila naša odprava opremljena. Pripeljal sem jih s seboj iz Amerike ter smo jih že uspešno uporabljali na lovu na nekega leoparda.

S temi plamenicami sem se podal v ogrado. Nisem jih nameraval uporabljati za razsvetljavo, pač pa v zaščito proti tigrinovemu napadu. Če bi namreč tiger skočil proti meni, tedaj bi se mu verjetno lahko ubranil, če bi mu pomolil pod nos gorečo plamenico.

Preden sem se podal v ogrado, sem vprašal Alija, ali bi ga bilo strah iti z mano. Odgovoril mi je, kakor sem pričakoval: "Kamor greš ti, gospodar, grem tudi jaz!" Tako je Ali vzel plamenice, medtem ko sem si jaz opasal svoj veliki samokres, ki je moral usmrtiti vsako živo bitje, ako sem nanj oddal strel iz neposredne bližine. Poleg tega sem vrgel preko rame puško, nabasano z debelimi svinčenkami.

Čim sva stopila na tla, sva se previdno približevala robu goščave in napeto pazila na vsako gibanje v visoki travi. Puško sem imel pripravljen za hipno uporabo, čeprav nisem nameraval streljati razen v največji nevarnosti. Ali je stopal za mano ter držal v rokah plamenice in vžigalice.

Nato sem naslonil puško ob manjše drevo, vzel prvo plame-

nico Aliju in čim sva stopila v goščavo, sem jo prižgal. Svetil sem s prižgano plamenico pred se na levo in na desno. Toda z Alijem nisva bila pripravljena na bleščečo svetlobo goreče plamenice, ki nas je tako slepila, da nisva mogla videti niti koraka pred sabo. Stvar mi ni posebno ugajala, toda upal sem, da bo naju goreča plamenica s svojo vročino in svojo močno svetlobo varovala pred tigrovim napadom.

Prva plamenica je že začela ugašati in Ali je prižgal drugo. Komaj sem jo dobro prijel, ko sem začel strašno tuljenje in lomastenje po goščavi. Prihajal je tiger, in sicer nekod od leve. Naglo sem stopil korak nazaj, da bi imel več prostora za vihtenje plamenice. Ko sem se pa umikal, se mi je noga zapletla v neko ovijalko in še preden sem se zavedel, sem že bil s hrbotom na tleh. Pri padcu mi je padla iz rok plamenica, nakar sem z mrzlično naglico segel po samokresu, bil sem pa tako razburjen, da ga nisem mogel pravočasno zgrabiti. Še preden sem lahko napravil eno samo kretanje, je bil tiger že pred mano. Videl sem ga, kako je počenil, besno zarigal, nato je skočil — preko mene in poleg mene na tleh goreče plamenice. Videl sem samo njegov trebuh kot belo proggo, ki bi mi jo nekdo potegnil preko glave.

Medtem sem že izvlekel samokres. Toda žival se ni obrnila proti meni, temveč je hip zatem izginala spet v džungli.

Šele tedaj sem se zavedel, da stoji Ali za mano. Bil je priča vsega dogodka, v obraz je bil blede ko kreča in s slabim glasom je rekel: "Pojdiva, gospod!" Šele zdaj je tudi mene popadla groza. Ležal sem brez pomoči na tleh in tiger bi me končal v trenutku. Zadostoval bi udarec s šapo in raztrgal bi mi vrat. Vse to mi je rojilo po glavi, ko sva se z Alijem začela pomikati nazaj proti drevesu, kjer sem imel naslonjeno puško.

Ali je v tem prižgal zadnjo plamenico, jaz sem pri tem pohodu držal v roki pripravljen samokres, kajti imel sem neko slutnjo, da nas bo žival napadla še enkrat, preden prideva iz goščave.

Toda nikjer ni bilo sledu o tigru.

Vtaknil sem samokres spet za pas, pobral puško in začel razmišljati, kaj naj storiva. Bilo mi je jasno, da ne morem s tigrom ničesar začeti. Sklenil sem, da moram čim prej iz te vražje luknje.

Kmalu sva bila iz gostega grmičevja in že sva videla pred sabo ograjo. Popustil sem tudi oprijem na puškinem kopitu, kajti pred mano je visela vrv, mislil sem še samo, kaj naj sto-

rim, da pridem čim prej do zavrnjenih slik.

Morala sva obiti še samo en rob grmičevja. In tedaj je plamenik nasproti tigru. Samogibanje sem se obrnil in kot stroj sem dvignil puško. Nisem imel niti časa, da bi jo dvignil do rame, ustretil sem kar od pasu.

Tiger je bil preblizu, da bi ga lahko zgrešil. Strel ga je zadljal v prsi prav ko se je odgnal od zemlje z razširjenimi sprednjimi nogami in razkrošenimi kremplji. Kroglja ga je ustavila sredi poti in padel je z razbito ramo tik pred moje noge. Naglo sem odskočil nekaj korakov in ga nato ustrelil še enkrat v glavo.

Ostali člani odprave so tedaj hitro splezali drug za drugim po lestvi, ko so videli na tleh ustreljenega tigra. Pričeli smo meriti razdaljo med mestom, kjer sem stal ob času strela, in krajem, kjer je ležal mrtev tiger. Znašala je ravno pol metra. Kdo ve, če je še kdo kdaj streljal tigra iz take bližine. Bil je poleg tega edini tiger, ki sem ga ustrelil, pač pa sem ujel in pripeljal v Ameriko preko šestdeset velikih živih tigrov.

Nekaj dni nato smo ujeli novega tigra. Še preden pa smo ga spustili v našo stajo, smo posekali vse visoko vejevje ter smo v kratkem času lahko naredili vse posnetke, ki sem jih rabil, kako se tiger sprejema, ogleduje okolico, pije vodo, dirja v prosti naravi in se hrauja.

Dva tedna po nevarnem dogodku, kjer bi kmalu izgubili življenje, smo že bili v ozemlju Seremban, kjer smo lovili in snemali črne pantre.

Opomini glede racijoniranja

Meso, sir, maslo, konzervirane ribe in mleko

Rdeče znamke F-1 do K-1 veljavne vsaka za 10 pointov do 30. novembra.

Znamke Q-2 do U-2 veljavne do 31. avgusta.

Znamke V-2 do Z-2 veljavne do 30. septembra.

Znamke A-1 do E-1 veljavne do 31. oktobra.

LIVARJI
SQUEEZE MOLDERS
GRINDERS
CHIPPERS
POUR OUT MEN
SHAKE OUT MEN
TEŽAKI

Plača od ure poleg "incentive" plače

Izvrstna povojna prilika

WESTINGHOUSE ELECTRIC CORPORATION

1216 W. 58 St.

Detroit ali Clifton poulična

"MY, ISN'T IT NICE OF THEM TO SUPPLY A SANTA CLAUSE SO WE CAN FEEL THE YULE SPIRIT MONTHS BEFORE CHRISTMAS?"

Pomladni sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

★
Priredil I. H.

(Nadaljevanje)

— Da, prav dobro, Gabrijela, — pravi Wolf. Njemu je bilo vseeno, kaj vzame. Vleklo ga je ven na ulico. Ni mogel več gledati na svoje ubogo dekle. Bila je premeteno izmišljena okrutnost njegove neveste, da je pripravila to svidenje, kar ji ne bo mogel nikdar odpustiti in tudi ne bo hotel.

Poln ljubezni je počival njegov pogled na Marijo. Prvikrat ga sedaj tudi Marija pogleda in nekaj trenutkov sta se gledala med seboj. V njenih sladkih očeh ni bral nikakega očitjanja, samo iskreno, neskončno milo. Naglo pa zopet Marija povese dolge trepalnice, kot bi bila zalotena v grehu.

Gabrijela se sedaj obrne proti njej: — Kaj pa vi mislite, gospodična. Tudi vašo sodbo bi rada slišala.

Gabrijela je dobro vedela, da so bili vsi pomladanski in poletni klobuki, ki so jih vsi tako občudovali, edino Marijino delo. Gabrijela je bila že takoj spočetka odločena, da se bo zanesla na Marijino delo in okus, toda jo je hotela še mučiti, ker se je upala dvigniti oči k možu, katerega je sama oboževala.

— Ako me vprašate za mojo odkrito sodbo, milostljiva gospica, vam moram odločno odsvetovati ta klobuk, — pravi Marija odkrito, ne oziraje se na jezne poglede gospe Gundetove, ki bi bila rada prodala rdeči klobuk.

— In zakaj, ako smem vprašati? — Ker — oprostite mi, ker je preveč kričeče barve in bi vaša lepa postava pri tem trpela, — pove Marija odkrito.

— Hvala lepa, ljuba gospodična, za vaše pojasnilo, — pravi Gabrijela zaničljivo, — moram pa priznati, da se mi zdi zelo predrzno, na ta način kritizirati damo.

— Ne morem razumeti, gospodična Winter, da se upate govoriti na tak način, — pravi gospa Gundetova ostro, — to je naravnost nesramno.

— Toda pri njej se nad tem ni treba čuditi, — pristavi pikro Gabrijela.

Bleda in tresoča se po celem telesu stopi Marija korak naprej.

— Prosim, da mi poveste, kdo vam daje pravico na tako zaničljiv način z menoj govoriti! — pravi Marija Gabrijeli in jo ostro pogleda.

Gabrijela zmaže z glavo: — To pride na račun vaših ljubimcev.

— O, to je preveč, — zakriči Marija.

— Sploh pa se čudim, gospa Gunde, da dovolite, da streže vašim kupovalkam taka oseba, katere pustolovstva so poznana po celem mestu —

— Gabrijela — pravi Wolf s tako odločnim glasom, da vtihne.

Medtem gospa Gundetova povzame besedo:

— Zelo sem bila začudena, ko sem pred nekaj dnevi o tem prvič slišala. Toda, kaj hočemo? Mlada dekleta v njenih prostih urah vendar ne morem nadzorovati.

— Marija je bila kot omoteta.

Kaj so vendar mislili o njej, da se jo upajo tako žaliti? In celo v njegovi navzočnosti! In Wolf ni ničesar rekel! Kaj pa naj bi bil naredil? Vsako njegovo vmešavanje bi odkrilo njo. Konečno pride k sebi. Bledih ustnic, oči temne vsled razburjenja, reče primeroma mirno:

— Gospa Gunde, gotovo veste, da zdaj grem in sicer takoj in za vedno! Odgovarjati na take nizkosti in obrekovanja in opravičevanja na kakem drugem mestu poklicati na odgovor, smatram, da je pod mojo častjo. Če si tudi moram sama služiti kruh, sem vendar dostojna in poštena — in odlični, ali boljše ljudje, ki so na boljšem stališču, še zaradi tega nimajo pravice mene gledati nizko navzdol. Posledice vaših besed naj padejo na vas!

Medtem ko to govori, gleda s svojimi velikimi, žarečimi očmi neustrašeno Gabrijeli v obraz, tako da se je morala umakniti njenim pogledom. Nervozna in razjarjena stiska Gabrijela klobuk v svojih rokah in pravi:

— Mogočna, beraška princeza!

Še enkrat ljubeznivo pogleda Wolfa in gre ponosno, brez pozdrava iz sobe. Jezna vrže Gabrijela klobuk v stran.

— To je neverjetno, kaj vse morajo doživeti vaši kupci, gospa Gunde. Samo ob sebi je razumljivo, da ne maram več vašega nadaljnega truda. — Wolf, greva!

In odšla je kot razžaljena kneginja.

Gospa Gunde stoji in ne ve, kaj bi naredila. Izgubila je najboljšo kupovalko in še več, svojo najboljšo delavko; in obe nankrat, to je bilo preveč!

— Kje je gospodična Marija? — vpraša mlado dekle, ki je prišlo pospravljat.

— V delavnici, — odgovori dekle.

Naglo gre gospa Gundetova v delavnico. Marija je že bila pripravljena za odhod in je samo še dajala nekemu dekletu navodila, kako naj prišije na nek klobuk nekaj cvetlic. To je bila ravno njena umetnost: malo zaokrožiti ali zavihati krajevce na to ali drugo stran, majhen trak, ali cvetlica in klobuk je bil gotov. V tem oziru je bila kar najbolj spretna.

— Ste še tukaj, to je dobro! — vzklikne gospa Gunde. — Nimajte pravice iti! Brezpogojno morate ostati do 15. avgusta, ako nočete, da se obrnem na policijo za pomoč!

— Samo dajte, — pravi Marija z lahkim nasmehom, — s takim žaljenjem pa je najina pogodba končana. In čene, ostane do petnajstega, potem pa vzamem mesto kot poslovočka pri Broku. Zelo zapeljivo ponudbo od te tvrde že imam v rokah štiri tedne.

— O, gospa Gunde se peni od jeze. Gundetova se je najbolj bala Broka, ker ji je bil največji nasprotnik in tekmovalec v trgovini. Ako gre še Marija tja, je konec njenega slovesa in trgovine.

— Molčite? — zopet povzame Marija, — iz tega sklepam, da ste s tem zadovoljni, kar sem

rekla. — Zato grem! Upam, da mi plačo, ki jo imam še dobiti, izplača blaginjačarka. — Pozdravljene, dekleta! Imejte se dobro! — pravi dekletom, ki so pazno sledile razgovoru svoje tovarišice in gospodinje.

— Toda, gospica, ali res mislite stran? Ostanite vendar! Brez vas ni nič! Pokažite mi še samo, kako naj prišijem to lepoto, — sa govorila dekleta in prosile Marijo, naj jim pokaže.

— Ne, ne morem. Samo delajte dobro. — Pozdravljeni, gospa Gunde!

Marija odide iz hiše, v kateri je bila tako razžaljena in po nekaj dnevih je zapustila tudi mesto, v katerem je okusila tako blažene in grenke ure.

Prej pa se je še poslovala od kraja svoje sreče in od starih ljudi, ki so ji bili tako dobri.

— Gotovo se ne bomo več videli, gospica Marija, — pravi gospa Bergerjeva, — tudi sem postala že malo bolj nerodna.

— Kaj pa boste počeli, gospodična? — vpraša Berger. — Ali greste zopet v trgovino? Kam greste? Tako vse dobro vam želimo in pomirjeni bomo, ako vemo, da imate kje dobro. In gospod poročnik tudi, kajti zdaj ve, da je bil tedaj vaš brat.

— Ne govorite več o tem, — pravi Marija, — nič več! — Sama ne vem. Tja bi šla rada, kjer je mir. Najrajši bi ostala tukaj pri vas, samo tukaj — tam pod visoko lipo. — In poželjivo se obrne njen pogled v ono smer.

— Ne pregrešite se, — svari Berger, — vi mlada kri, imate še življenje pred seboj. Naučili se boste pozabiti! — Ali je to bila res vaša zadnja beseda, da mi ničesar ne naročite, da bi naročil gospodu poročniku? Da naj bi še enkrat prišel sem nočjo? Kajti, kakor stoje stvari, ta ločitev ne bi bila nikak greh. Njemu je moralo biti zelo hudo, da vas ni mogel braniti proti svoji zaročenki. —

Marija zopet odmaže z glavo: — Ne, pustite to; najboljšje je tako! Nikakor ga ne maram odtujiti še bolj njegovi nevesti! Tako rad me je imel in zdaj bo ona njegova žena! Zdaj pa boste zdravi in hvala za vse! Bog naj vas varuje!

Solznih oči zapusti hišo dobrih ljudi in obrne svoje korake proti stari lipi, ki je bila vsa v cvetju in ki je razširjala svoj čudoviti vonj.

S sklenjenimi rokami in povešeno glavo sedi na klopi, solza za solzo ji kaplje iz njenih oči. Misli je na sladki sen ljubezni. In kako težko je bilo iti sami v prostrani svet, ko ni imela nikogar, da bi se nanj naslonila njeno srce. Brez doma, brez staršev, brez ljubezni! In muka njenega srca in njeno samotno življenje brez veselja! Okoli njene izgubljene ljubezni se je razlilo krčevito ihtenje. Vila je roke in prosila Boga za pomoč.

Z njeno iskreno prošnjo je prišel mir v njeno srce. Čudovito potolažena vstane in gre negotovo bodočnosti nasproti.

Po onem prizoru v modni trgovini je bil Wolf zelo hladen proti svoji nevesti in se je izogibal njene družbe, kar jo je navdajalo z obupom. Sreče mu ni pustilo, da bi bil kdaj sam z njo in k temu je pripomogla pl. Lazar, ki mu je brala njegovo željo iz oči.

Dobro je vedela, koliko trpi Wolf vsled hudomušnosti svoje neveste in vedela je dobro, da je Wolf delal vse pod nekim pritiskom, ko se je zaročil z Gabrijelo. Lepi, resni mož je imel popolno naklonjenost zelo izobražene dame, ki ji je bilo neizmerno žal, da se je navezal na bitje, ki je bilo tako razvajeno in samoglav.

Nekoč je skušala Gabrijela obrniti pogovor na ono popoldne, da bi se opravičila, kajti dobro je opazila, da se je Wolf zaradi njenega nesramnega obnašanja jezil na njo, toda se ji

je pokazal tako hladnega, da se ni upala, da bi to še kdaj omenila.

Da je Wolf Mariji glede tega pisal, o tem ni vedela, toda Wolf je smatral za svojo dolžnost, da se ji opraviči.

Tako je potekal čas in dan poroke je bil določen. Poroka naj bi bila takoj po končanih manevrih. Stari Ulrih ji je dal na razpolago vilo in Wolfu krasnega konja, katerega se je zelo razveselil. To se je dobro zdelo Ulrihu, kajti proti Wolfu se je čutil vedno krivega, kajti onega popoldneva pred zaroko ni mogel nikdar pozabiti. Vedno je še mislil na vlogo, ki jo je tedaj igral.

Mladi častnik se je s svojim ponižnim in moškim obnašanjem, s svojim značajem, ki ni imel madeža na sebi, priljubil vsem.

Gabrijela je bila vsa obupana, ko je moral Wolf na manevre. Neprestano se je pred njegovim odhodom oklepala njegovega vratu in ga poljubovala.

— Ali boš tudi vedno mislil na mene? — Drugače skuprim! Ostani mi zvest in misli na mene!

— Gabrijela, morava se ločiti! To je usoda vojaka! Nikar mi ne delaj še težje ločitve. Pomisli, kaj, ko bi moral v vojno! — pravi resno.

— O, potem pa bi umrla! — zajoka.

— Ne bodi otrok, Gabrijela! V treh tednih sem zopet pri tebi in potem ne bo več dolgo, ko bova skupaj za vedno.

— Da, potem pa za vedno, Wolf! — In ponosen, blažen smeh se je razlil po njenih ustih.

Končno je prišel dan: razkošno oblečena stoji pred oltarjem ob strani njega, ki ga je ljubila. Nad vse bled in resen je Wolf; toda jasno in razločno je donel njegov "da" po cerkvi. Vedel je dobro, da si je s tem "da" podrl vse mostove za seboj in da je končal s svojo resnično srčno srečo. Pred njim je bilo življenje polno sijaja in polno dolžnosti, katere bo moral izpolnjevati, ker je obljubil.

In Gabrijela? Skoro zmago-

slavno je prišla ona pomembna beseda z njenih ust. Nikdo ji ne more več vzeti ljubljeneža moža. Tudi sam ne more več nazaj. Bila je lepa, veličastna nevesta, toda ni imela na sebi, kar bi morala: resnični nevestin, ponižni značaj. Iz nje je žarel ponos in zmaga!

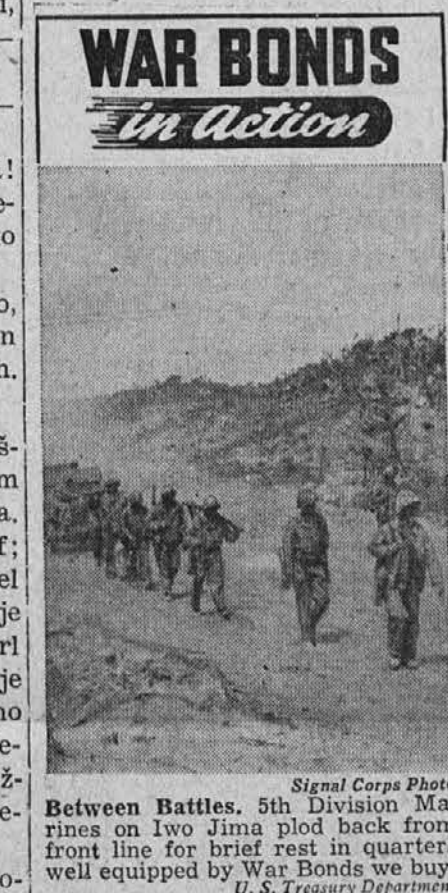
— O, moja sladka, moja ljubljena! Moje ubogo dekle!

Bolest, ki je ni mogoče popisati, ga je prevzela, ko je pomislil na svojo ljubezen. Pa tudi je bilo končano, kajti poleg njega je sedela njegova mlada, cvetoča žena, sipajoč nanj vso vročo ljubezen. Resnica je prišla do svoje veljave in pregnala misli na lepo preteklost.

DRUGI DEL

V misli zatopljen sedi stotnik Wolf pri svoji pisalni mizi; glavo si podpira z rokami. Zgodaj se je zmrzalo in je za nekaj časa moral opustiti svoje delo. Tudi ni imel več veselja delati še naprej, ker se je vsled prenapornega duševnega dela čutil utrujenega in je potreboval malo razvedrila.

Njegova žena je bila povabljenaa h gospej majorjevi in tam je seveda ni smelo manjkati. Nje-

Signal Corps Photo. Between Battles. 5th Division Marines on Iwo Jima plod back from front line for brief rest in quarters well equipped by War Bonds we buy. U. S. Treasury Department

Tires to Aid Civilian Needs

Here is one of the huge shipments of rubber tires which arrived from Europe, where they were used on U. S. army vehicles throughout the war area. They were unloaded at Fort Totten, N. Y., where they were inspected and classified by the army. Some will be kept in army service, but many turned over for disposal to civilian purchasers.

ZAVAROVALNINO

proti
ognju, tatvini, avtomobilskim
nesrečam, itd.
preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Pokličite:

ENdicott 0718

Za delavce

Strojni operater

BULLARD, GISHOL

DRILL PRESS

Povojno delo

Visoka plača od ure

komada

Dnevni in nočni

WEST STEEL CAST

CO.

805 E. 70 St.

DELAJTE V

MODERNEMU POSLO

THE TELEPHONE

potrebuje

ŽENSKKE

delavke hišnih

Downtown poslo

Stalno delo—Dobre

Polni ali delni

6 večerov v tedn

5:10 do 1:40 zj.

Zglasite se na

Employment Offi

700 Prospect Ave.,

od 8. zj. do 5. pop.

razven ob nedelj

THE OHIO BE

TELEPHONE C

STREŽAJKA

stara 21 let ali več,

ali Hrvatica dobi

no povojno službo.

naj se pri

Sorn's Restaura

6036 St. Clair Ave.

500 POVOJNIM

FERRO POTREBU

TAKOJ MOŠKE

Livarje

Brusače

Chippers

Coremakers

Težake

Mi vas izurimo

Ferro Machin

Foundry Co.

3155 EAST 66th St.

Želi se kupi

"Steamer" kovčeg za

odide v kolegij. Kdor

prodaj naj se zgledi

64 St., ali pokliče EX

Proda se

farmo, obsegajoče 80

7 sob hiša, vse udobn

garaži, kokošnjak, sh

orodje, nekaj sadja. Tr

hiša na južni strani Ro

Pall Rd., v Perry, Ohio

Veteran in

želita dobiti v najem

vanje s 4 sobami; m

ljeno. Kdor ima za

naj pokliče EN 080

uri popoldne.

Izreden nak

2 krasni hiši, vsaka s

žino; na novo barvana

8 sobami; nahajajoči s

sell Ave., od E. 68 St.

Ave. Nenavaden nak

\$8900. Požurite se in

kajti ta posebnost ne

dolgo. Pokličite GL 50

SKEBE & ULLE

PLUMBING AND HEATING COMPANY

15601 WATERLOO RD. KEnmore 7248

Nanovo položimo vodne cevi in skistimo odvodne kanale. Dajte vaše naprave za gretje na paro in vročo vodo sedaj pregledati! — Mi prodajamo plumberski in grelni material ter istega tudi instaliramo.

NOČNI KLICI:

MIKE SKEBE—KE 4614 AL ULLE—IV 1788